

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 255/2015
19.03.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Зорана Таталовића и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Иваном Труљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету малолетног сада пунолетног Н.М. и др, због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца малолетног сада пунолетног Н.М., адвоката В.Б., поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Краљеву Км 13/14 од 28.11.2014. године и Вишег суда у Краљеву Квм 1/15 од 02.02.2015. године, у седници већа одржаној 19.03.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца малолетног сада пунолетног Н.М., адвоката В.Б., поднет против правноснажних решења Вишег суда у Краљеву Км 13/14 од 28.11.2014. године и Вишег суда у Краљеву Квм 1/15 од 02.02.2015. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Краљеву Км 13/14 од 28.11.2014. године одлучено је да ће се из буџетских средстава адвокату В.Б. на име трошкова кривичног поступка исплатити износ од 140.250,00 динара у року од 15 дана од правноснажности решења.

Решењем Вишег суда у Краљеву Квм 1/15 од 02.02.2015. године одбијена је као неоснована жалба браниоца малолетног сада пунолетног Н.М., адвоката В.Б., изјављена против решења Вишег суда у Краљеву Км 13/14 од 28.11.2014. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости је поднео бранилац по службеној дужности малолетног сада пунолетног Н.М., адвокат В.Б., у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, а због повреда закона из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП у вези члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП и члана 441. став 4. ЗКП у вези члана 23. Закона о адвокатури и тарифног броја 2, 7 и 8. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, са

предлогом да Врховни касациони суд укине побијана решења и предмет врати Вишем суду у Краљеву на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у којој је размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца по службеној дужности малолетног сада пунолетног Н.М., па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 483. став 1. Законика о кривичном поступку је прописано да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а одредбом става 3. истог члана је прописано да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Одредбом члана 4. Закона о малолетним учницима кривичних дела и кривично-правној заштити малолетних лица је прописано да се одредбе Кривичног законика, Законика о кривичном поступку, Закона о извршењу кривичних санкција и други општи прописи примењују ако нису у супротности са овим законом. Одредбом члана 49. став 1. Закона о малолетним учницима кривичних дела и кривично-правној заштити малолетних лица је прописано да малолетник мора имати браниоца приликом првог саслушања, као и током читавог поступка, док је ставом 2. истог члана прописано да ако сам малолетник, његов законски заступник или сродници не узму браниоца, њега ће по службеној дужности поставити судија за малолетнике.

Наведеним одредбама, по ставу Врховног касационог суда, јасно је опредељено не само до када малолетник мора имати браниоца уопште, него и браниоца који му је постављен по службеној дужности, а што је у конкретном случају малолетног сада пунолетног Н.М., имајући у виду одредбу члана 49. став 1. Закона о малолетним учницима кривичних дела и кривично-правној заштити малолетних лица, од првог саслушања, као и током читавог поступка, што подразумева редовни кривични поступак до његовог правноснажног окончања и не обухвата поступак по ванредним правним лековима.

Како је у конкретном случају кривични поступак према малолетном, сада пунолетном Н.М. правноснажно окончан, а захтев за заштиту законитости је поднео бранилац који га је по службеној дужности бранио до правноснажног окончања поступка, то овај бранилац постављен по службеној дужности на основу члана 49. ст. 2. и 3. Закона о малолетним учницима кривичних дела и кривично-правној заштити малолетних лица, имајући у виду одредбу члана 483. став 3. ЗКП, не спада у круг лица која могу поднети захтев за заштиту законитости, због чега је његов захтев у смислу наведених одредби недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 483. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар - саветник

Председник већа-судија

Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.

Јанко Лазаревић,с.р.